

تجليات

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسي

لوح تجلیات - حضرت بهاء الله - مجموعه ای از الواح جمال قدس ابھی، چاپ آمان، صفحه ۲۵ - ۲۹

صحیفة الله المُهیمن القيّوم

﴿ هُوَ السَّمِيعُ مِنْ أَفْقِهِ الْأَعْلَى ﴾

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالَّذِي أَتَى إِنَّهُ هُوَ السِّرُّ الْمَكْنُونُ وَالرَّمْزُ الْمَخْزُونُ وَالْكِتَابُ الْأَعْظَمُ لِلْأَمْمِ وَسَمَاءُ
الْكَرَمِ لِلْعَالَمِ وَهُوَ الْآيَةُ الْكُبْرَى بَيْنَ الْوَرَى وَمَطْلُعُ الصِّفَاتِ الْعُلَيَا فِي نَاسُوتِ الإِنْشَاءِ يَهُ ظَهَرَ مَا كَانَ مَخْرُونًا
فِي أَرْزَلِ الْأَرَازَلِ وَمَسْتُورًا عَنْ أُولَى الْأَبْصَارِ إِنَّهُ هُوَ الَّذِي بَشَّرَتْ بِظُهُورِهِ كُتُبُ اللَّهِ مِنْ قَبْلٍ وَمِنْ بَعْدٍ مِنْ
أَقْرَبِهِ وَبِأَيَّاتِهِ وَبِيَنَاتِهِ إِنَّهُ أَقْرَبَ مَا نَطَقَ بِهِ لِسَانُ الْعَظَمَةِ قَبْلَ خَلْقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ وَقَبْلَ أَنْ يَظْهُرَ مَلْكُوتُ
الْأَسْمَاءِ يَهُ مَاجَ بَحْرُ الْعِلْمِ بَيْنَ الْأَنَامِ وَجَرَى فُرَاتُ الْحِكْمَةِ مِنْ لَدَى اللَّهِ مَالِكِ الْأَيَّامِ طُوبَى لِبَصِيرِ شَهِدَ
وَرَأَى وَلِسَمِيعِ سَمِعَ نِدَائِهِ الْأَحَلِي وَلِيدِ أَخْذَتِ الْكِتَابَ بِقُوَّةِ رَبِّهَا سُلْطَانِ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى وَلِسَرِيعِ سَرَعَ إِلَى
أَفْقِهِ الْأَعْلَى وَلِقَوِيِّ مَا أَضَعَفَتْهُ سُطُوهَ الْأَمْرَاءِ وَضَوَاضِعُ الْعُلَمَاءِ وَوَيلُ لِمَنْ أَنْكَرَ فَضْلَ اللَّهِ وَعَطَاهُ وَرَحْمَتَهُ
وَسُلْطَانَهُ إِنَّهُ مِنْ أَنْكَرَ حَجَةَ اللَّهِ وَبُرهَانَهُ فِي أَرْزَلِ الْأَرَازَلِ وَنَعِيمًا لِمَنْ نَذَرَ الْيَوْمَ مَا عِنْدَ الْقَوْمِ وَأَخْذَ مَا أَمْرَ بِهِ مِنْ
لَدَى اللَّهِ مَالِكِ الْأَسْمَاءِ وَفَاطِرِ الْأَشْيَاءِ الَّذِي أَتَى مِنْ سَمَاءِ الْقِدْمِ بِالْأَسْمِ الْأَعْظَمِ وَسُلْطَانِ لَا تُقُومُ مَعَهُ

جُنُودُ الْأَرْضِ يَشَهُدُ بِذِلِكَ أُمُّ الْكِتَابِ فِي أَعْلَى الْمَقَامِ يَا عَلَىٰ قَبْلَ أَكْبَرِ إِنَّا سَمِعْنَا نَدَائِكَ مَرَّةً بَعْدَ مَرَّةٍ
 أَجْبَنَاكَ بِمَا لَا تُعَادِلُهُ أَذْكَارُ الْعَالَمِ وَيَجِدُ مِنْهُ الْمُخْلِصُونَ عَرْفَ بَيَانِ الرَّحْمَنِ وَالْعُشَاقُ نَفَحَاتِ الْوِصَالِ
 وَالْعَطْشَانُ خَيْرٌ كَوْثُرٌ الْحَيَّانُ طُوبَى لِمَنْ فَازَ بِهِ وَوَجَدَ مَا تَضَعَّ فِي هَذَا الْحَيْنِ مِنْ يَرَاعَةِ اللَّهِ الْمُهَيْمِنِ الْعَزِيزِ
 الْوَهَابٌ نَشَهُدُ أَنَّكَ أَقْبَلْتَ وَقَطَعْتَ السَّيْلَ إِلَى أَنْ وَرَدْتَ وَحَضَرْتَ وَسَمِعْتَ نِدَاءَ الْمَظْلُومِ الَّذِي سُجِنَ بِمَا
 اَكْتَسَبْتَ أَيْدِيَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَرَهَانِهِ وَأَنْكَرُوا هَذَا الْفَضْلَ الَّذِي بِهِ أَنَّارَتِ الْأَفَاقُ طُوبَى
 لِوَجْهِكَ بِمَا تَوَجَّهَ وَلَا ذُنُوكَ بِمَا سَمِعْتَ وَلِلْسَانِكَ بِمَا نَطَقَ بِثَنَاءِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْبَابِ نَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَكَ عَلَيْهَا
 لِنُصْرَةِ أَمْرِهِ وَيُقْرِبَكَ إِلَيْهِ فِي كُلِّ الْأَحَوَالِ وَنَذْكُرُ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَأَحْبَائِهِ هُنَاكَ وَبَنْشِرُهُمْ بِمَا نُزِّلَ لَهُمْ مِنْ
 مَلَكُوتِ بَيَانِ رَبِّهِمْ مَالِكِ يَوْمِ الْحِسَابِ ذَكْرُهُمْ مِنْ قِبْلِي وَنُورُهُمْ بِأَنوارِ نَيْرٍ بَيَانِي إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ
 الْفَضَّالُ يَا أَيُّهَا النَّاطِقُ بِثَنَائِي اسْمَعْ مَا قَالَهُ الطَّالِبُونَ فِي أَيَّامِي مِنْهُمْ مَنْ قَالَ إِنَّهُ ادْعَى الْرِّبُوبِيَّةَ وَمِنْهُمْ مَنْ قَالَ
 إِنَّهُ اقْرَرَى عَلَى اللَّهِ وَمِنْهُمْ مَنْ قَالَ إِنَّهُ ظَهَرَ لِلْفَسَادِ تَبَاهَ لَهُمْ وَسَخَّنَاهُمْ أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ عَدَةِ الْأَوْهَامِ إِنَّا أَرَدْنَا أَنْ
 نُبَدِّلَ الْلُّغَةَ الْفُصْحَى إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْمُقْتَدِرُ الْمُخْتَارُ ارَادَهُ أَنْكَهُ بِالسَّانِ پَارْسِي نَطَقَ نَمَائِمَ كَهْ شَایدِ اهْلِ ایران
 طَرَّا بِیَانَاتِ رَحْمَنِ رَا بشنوند و بیانید و بیابند.

﴿ تَجْلٌ اول ﴾

که از آفتاب حقیقت اشراق نمود معرفت حق جل جلاله بوده و معرفت سلطان قدم حاصل نشود مگر
 بمعرفت اسم اعظم اوست مکلم طور که بر عرش ظهور ساکن و مستوی است و اوست غیب مکنون و
 سر مخزون کتب قبل و بعد الهی بذکر کش مزین و بثنایش ناطق به نصب علم العلّم فی العالم و ارتقعت رایه
 التَّوْحِيدِ بَيْنَ الْأَمَمِ لقاء الله حاصل نشود مگر بلقاء او باو ظاهر شد آنچه که ازل الازال مستور و پنهان
 بوده إِنَّهُ ظَهَرَ بِالْحَقِّ وَ نَطَقَ بِكَلِمَةٍ انصَعَقَ بِهَا مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ايمان بالله و
 عرفان او تمام نشود مگر بتصدیق آنچه از او ظاهر شده و همچنین عمل به آنچه امر فرموده و در کتاب از
 قلم اعلی نازل گشته منغمیین بحر بیان باید در کل حین به اوامر و نواهی الهی ناظر باشند اوامر ش
 حسن اعظم است از برای حفظ عالم و صیانت امم نورا مِنْ أَقْرَأَ وَ اعْتَرَفَ وَ نَارًا مِنْ أَدْبَرَ وَ أَنْكَرَ.

﴿ تَجْلٰى دُوم ﴾

استقامت بر امر الله و حبه جلاله بوده و آن حاصل نشود مگر بمعرفت کامل و معرفت کامل حاصل نشود مگر به اقرار بکلمه مبارکه يفعل ما يشاء هر نفسی به این کلمه عليا تمسک نمود و از کوثر بيان موعد در آن آشامید او خود را مستقيم مشاهده نماید بشانيكه كتب عالم او را از ام الكتاب منع نکند **حَذَا هَذَا الْمَقَامُ الْأَعْلَى وَ الرِّتْبَةُ الْعُلِيَا وَ الْغَايَةُ الْفُصُوْيَّ** يا علی قبل أكبر در پستي مقام معرضين تفکر نما کل بکلمه **إِنَّهُ هُوَ مُحَمَّدٌ فِي فِعْلِهِ وَ مُطَاعٌ فِي أَمْرِهِ** ناطق اند معذلك اگر بقدر سه ابره مخالف نفس و هو ظاهر شود اعراض نمایند بگو بر مقتضيات حکمت بالغه الهیه احدي آگاه نه **إِنَّهُ لَوْ يَحْكُمُ عَلَى الْأَرْضِ حُكْمَ السَّمَاءِ لَيَسَ لِأَحَدٍ أَنْ يَعْتَرِضَ عَلَيْهِ هَذَا مَا شَهَدَ بِهِ نُقْطَةُ الْبَيَانِ فِيمَا أَنْزَلَهُ بِالْحَقِّ مِنْ لَدَنَ اللَّهُ فَالِّي الْأَصْبَاجِ.**

﴿ تَجْلٰى سُوم ﴾

علوم و فنون و صنایع است علم بمنزله جناح است از برای وجود و مرقاتست از برای صعود تحصیلش بر کل لازم ولکن علومی که اهل ارض از آن منتفع شوند نه علومی که بحرف ابتداء شود و بحرف منتهی گردد صاحبان علوم و صنائع را حق عظیم است بر اهل علم يشهد **بِذَلِكَ أَمُّ الْبَيَانِ فِي الْمَآبِ نَعِيمًا لِلْسَّامِعِينَ** في الحقيقة کنز حقیقی از برای انسان علم اوست و اوست علت عزت و نعمت و فرح و نشاط و بهجهت و انبساط **كَذَلِكَ نَطَقَ لِسَانُ الْعَظَمَةِ فِي هَذَا السِّجْنِ الْعَظِيمِ**.

﴿ تَجْلٰى چهارم ﴾

در ذکر الوهیت و روییت و امثال آنست اگر صاحب بصر در سدره مبارکه ظاهره و اثمارش نظر نماید **إِنَّهَا تُغْنِيهُ عَنْ دُونِهَا وَ يَعْرِفُ بِمَا نَطَقَ بِهِ مُكَلِّمُ الطُّورِ عَلَى عَرْشِ الظُّهُورِ**.

یا عَلٰیْ قَبْلَ أَكْبَرَ ذَّکَرَ النَّاسَ بِآيَاتِ رِّیکَ وَ عَرَفُهُمْ صِرَاطُهُ الْمُسْتَقِيمَ وَ نَبَاهُ الْعَظِيمَ بَگو ای عباد اگر از اهل عدل و انصافید تصدیق مینماید آنچه را که از قلم اعلی جاری شده اگر اهل بیان فارسی شما را راه نماید و کفايت کند و اگر اهل فرقانید در تحلی و ندای سدره از برای ابن عمران تفکر نماید سبحان الله گان آنکه عرفان در ظهور حق کامل و بالغ شده و بغايت قصوی رسیده حال معلوم میشود عرفان نزد معرضین تنزل نموده و نابالغ مانده .

یا عَلٰیْ آنچه از شجر پذیرفتند از سدره وجود نمیپذیرند بگو ای اهل بیان از روی نفس و هوی تکلم منماید اکثر احزاب عالم مقرنند بكلمه مبارکه که از شجر ظاهر شد لعمر الله اگر ذکر مبشر نبود هرگز این مظلوم به آنچه سبب اضطراب و هلاکت جهآل است تکلم نمینمود در اوّل بیان در ذکر ذکر من يظهره الله جل ظهوره ميفرماید الذی ينطِقُ فِي كُلِّ شَأْنٍ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَ إِنَّ مَا دُونِي خَلْقٍ أَنْ يَا خَلْقِي إِلَيَّ أَبْعُدُونَ وَ همچنین در مقام دیگر عند ذکر من يظهره ميفرماید إِنِّي أَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ حال باید در عابد و معبد تفکر نمود شاید عباد ارض بقطره از بحر عرفان فائز گردند و مقام ظهور را ادراک نمایند إِنَّهُ ظَهَرَ وَ نَطَقَ بِالْحَقِّ طُوبَى لِمَنْ أَقَرَّ وَ اعْتَرَفَ وَ وَيْلٌ لِكُلِّ مُنْكِرٍ بَعِيدٍ .

يَا مَلَأَ الْأَرْضِ اسْمَعُوا نِدَاءَ السِّدْرَةِ الَّتِي أَحَاطَ عَلَى الْعَالَمِ ظِلَّهَا وَ لَا تَكُونُوا مِنْ جَبَابِرَةِ الْأَرْضِ الَّذِينَ أَنْكَرُوا ظُهُورَ اللَّهِ وَ سُلْطَانَهُ وَ كَفَرُوا بِنِعْمَتِهِ أَلَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّاغِرِينَ فِي كِتَابِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمَيْنِ الْبَاهِهُ الْمَشْرِقُ مِنْ أَفْقِ سَمَاءِ عِنَائِيْتِي عَلَيْكَ وَ عَلَى مَنْ مَعَكَ وَ يَسْمَعُ قَوْلَكَ فِي أَمْرِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ .